

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio XXV. Cum sagæ plerumq[ue] sint induratæ & maleficio taciturnitatis munitæ, qualis tortura in hoc crimine maioris sirt effectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

per l. vii c. de fals. & l. edictum D. de quaest. Brun. de indic. & tortur. p. 2. q. 5. nu. 52. Com. ad. in pract. tit. de negat. crim. nu. 39. in fin. Nouiss. Roman. de test. q. 37. n. 89. Sed quia in his certa regula tradi non potest, quia res pro personarum, indiciorum, & aliarum considerationum varietate iudici moderanda, vt docu. li. 5. disquis. sect. 9. vers. tortura modus. ideo hoc totum prudentis iudicis arbitrio committitur censetur, vt torturam intendat vel remittat, prout in conscientia iudicabit l. de minore §. tormenta. l. 1. quaestio D. quaest. Brunus sup. Clarus d. q. 64. num. 2. Foder. in verbo rei indurati, nu. 16. Binsfeld. d. concl. 5. Meno. h. de arbit. iud. cent. 3. casu 271. Farinac. q. 38. num. 33. vbi post num. 34. ponit varios tortura gradus, qui possunt iudicem dirigere. optimum puto sequi loci consuetudinem, vt bene Chartar. sup. nu. 49.

QVÆSTIO XXV.

Cum saepe plerumque sint indurata & maleficio taciturnitatis munita, qualis tortura in hoc crimine maioris sit effectus.

VIA propter varia concurrentia temporis, loci personae saepe fit, vt quod in vno efficac, in alio irritum inueniatur: immo quod vno die vehementer metuendum & intolerandum, hoc eidem personae alio tempore haud magni faciendum videatur: vix certum quid responderi queat: nisi quod ab experientia iudex in his directionem suam debeat mutuari. Scio profuisse, & bonum factum iudico, si simul cum quaestione adhibeantur: aliqua remedia Ecclesiastica, quibus daemones vires infringi solent. Syluest. in l. de Strigimag. admir. commendat praemissam exorci-

A zationem, non quod possessas a daemone sagas omnes sentiat: sed quia vel obfessa, vel praesentia eius obfirmata sunt. Vtile quoque si torquendi collo appendantur sacrae reliquiae, vel agni cerei effigies consecrata: item si aqua benedicta in os infundatur, & ea corpus aspergatur: & cum vtantur tormento insomniæ, cerei benedicti instillatio inopinata. Verum haec omnia (vt dixi) ab usu docentur: & cauendum ne facris hisce remedijs superstitiosi aliquid ratione materiae, temporis, aut numeri, immisceatur. Plurimum & crebro veritati obstat mala iudicium & quaestorum dispositio quoad fidem, mores, aut intentionem, hinc enim fit, vt adeo multa Deus diabolo permittat, quae contra iudices bene dispositos, nec tam crebro nec tam facile foret permissurus.

QVÆSTIO XXVI.

Quoties possit eleuari reus, & quot possunt dari ictus, pro quolibet indicio.

NON potest in his constitui certus modus vel regula: iudex debet facere secundum arbitrium & conscientiam suam: considerata qualitate delicti, personae, & indiciorum. recte Marsil. in pract. crim. §. expedit am. nume. 85. Clarus d. q. 64. num. 32. qui nonnulla de ictuum. nume. Menoch. cas. 271. & alij citati à Giacharo ad d. q. 64. vers. sic iudicis arbitrium. Paris de Sindica. vers. sic tortura cap. 4. nume. 1. Boer. de i. f. 163. numer. 8. & de i. f. Luens. 89. numer. 11.

In genere dici potest, regulariter reum ter eleuari & dimitti posse. Cason. de torment. cap. 14. & de consuetudine Italiae solere pro singulis indicijs tres

ictus dari, scribit Marfil, in pract. §. occur-
rit column. 2. versic. & potest poni, sequitur
Ioseph. Cuma de Sindicat. rub. de tortu. nu-
me. 20. Nouell. falla. 92. numer. 28. mihi
hoc durius semper visum. Nam & ipse
Marfil. alibi consil. 8. numer. 37. respon-
dit sufficienter tortum, qui habuit sex
ictus chordæ, quod est vniuersum pro
omnibus indicijs intelligendum: Cra-
uetta vero tres ictus satis esse censuit.
consil. 287. numer. 6. nempe non pro sin-
gulis indicijs, sed omnibus ante habitis
& toto continuo tempore, quo reus in
vna quæstione manet suspensus Grillad.
tract. de quæstio. §. 4. vide idem numer. 9.
Clarus lib. 5. §. fin. d. quæst. 64. numer. 33.
Farinac. lib. 1. titul. 5. quæst. 38. numero 47.
& 54.

QVÆSTIO XXVII.

*Quamdiu reus possit teneri in
chorda eleuatus ordinarie?*

TATVTVM est quadam
bulla Pauli III. Pontificis sa-
pientissimi, non teneri vsq;
ad spaciū horæ, in bulluario 1.
p. fol. 471. Si enim bullæ verba perpen-
das, prohibet reum in tortura teneri
per longum temporis spaciū, velu-
ti vnius aut plurium horarum. q. d. ta-
le esse non modo plurium, sed vnius
quoque integræ horæ. nisi legendum,
vnius & plurium vt summum permittat
ad vnam horam, & sic videntur intel-
ligere DD. qui in atrocissimis permit-
tunt vnam horam aut paulo amplius.
Foller. in verb. rei indurati nu. 16. fol. 289.
Flaminius Cartar. in pract. de interrogat.
reor. lib. 4. ca. 1. num. 113. Farin. q. 38. num.
54. Grilland. sup. num. 9. ego quoq;
d. li. 5. sect. 9. vers. tortura
modus.

QVÆSTIO XXVIII.

Quid in utroq; ad summū fieri possit.

QVÆSTIO procedit de nu-
mero ictuum, eleuationum,
& quantitate temporis.

In primis Deo ante oculos
posito, & moderamine tali adhibito, vt
præceps & effrenata viteretur sæuitia. l.
de minore §. tormenta D. de quæst. l. nihil. C.
eodem, debet iudex potius amplecti,
quo ad res patietur, bonignitatem quā
atrocitatem, Aymon. consil. 287. Berraz.
consil. 315. num. 3. & videre vt reus tortus
saluus sit innocentia vel supplicio. l.
quæstionis modum D. de quæst. vbi Bart. Al-
ber. & Marf. & Gandin. in tit. de quæst. n.
5. & 10.

Deinde Patauini DD. censent ad
summum tribus diebus interpolatis, si
sint indicia vrgentia, reum torqueri
posse, & pro qualibet viceter eleuari
cum tribus quassationibus, & ita fieri
sub domino Sereniss. reip. Venetæ, &
consuluisse Paulum de Castro con. 199. visa
inquisitione num. 5. lib. 2. & sequi Blanc. de
iudic. num. 14. Cason. d. cap. 14. Marf. No-
uell. & Clar. sup. Ciril. de quæst. §. 11. num.
5. Bonacosi. commun. opin. crimin. p. vers. tor-
quendus debet habere, qui attestantur de
commun. Italiae praxi. Vterius si cri-
minis grauitas exigat, & satis robustus
sit reus, posse reo eleuato & ad tempus
suspensio facere quassari funem, qui
modus torquendi censetur vehemen-
tior, quam per eleuationem cum di-
missione & ictibus. Bursat. post Garter.
& alios consil. 201. n. 9. li. 2. Quando cum
ictibus. releuatur & dimittitur, ad sum-
mum quatuor ictus, & vltimo pon-
derum grauiorum ad pedes appensio-
nem permittunt Friburgenf. citantes
Grilland. sup. Foller. sup. num. 16. & Farin.
d. loco n. 49. & 54.

QVÆ